

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

III. De ignis divini ineffabili virtute et mirabili effectu.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

- V. 26. Audi nunc sanctam Trinitatem gloriantem in sua increata sapientia, infinita clementia, æterna veritate, et interminabili æternitate. Audi nunc dulcissimum, [altissimum], jocundissimum Trinitatis jubilum, quo in seipsa concinit plena voce, de quo etiam universa suavitas sacrorum insonuit eloquiorum, [quæ unquam in cælo et in terra sunt decantata et adhuc in æternum decantabuntur.] Intonat itaque auctor omnium Deus Pater : « Ego sum fons effluens, cujus nunquam emanatio obturatur. Infelix tamen homo culpas suas objicit, ne sine labore laborans inquieta divinitas [animam] influat et fecundet. » Filius sic succinit modulando : « Ego sum thesaurus regrediens, quem nulla creatura a suo regressu prævalet cohibere. » Omnis enim liberalis donatio in cuncta procedens a Domino, in idipsum revertitur in Filio. Spiritus quoque Sanctus concinit dulci voce : « Ego sum virtus veritatis invicta, quæ manifestatur in homine laudabiliter cum Deo perseverante, tribulatione qualicumque irruente. » Tota autem Trinitas hunc personuit jubilum : « Ego sum in mea sic indivisa firmus unitate, cujus dividi nequit soliditas, nec frangi valet æternitatis integritas. »

III. DE IGNIS DIVINI INEFFABILI VIRTUTE ET MIRABILI EFFECTU.

- VI. 29. **D**EUS noster ignis consumens est, sursum tendens super omnem creaturam ineffabiliter, sine fine dulciter semper ardens. Hic tamquam vitalis calor æternam in se continens vitam, ex se protulit universa. Hujus ardentissimi ignis scintillæ volantes, sunt supernorum lucidissimæ spirituum claritates ; radii vero sunt Sanctorum omnium deifici splendores, quibus sanctam Ecclesiam dum viverent mirifice perlustrarunt. Hujus ignis carbones vivi sunt omnes justi, qui in hac vita adhuc positi amore divino ardent, et conversatione proximis lucent, per quos, si quorum refriguit charitas, si valuerint, denuo accenduntur *et filii lucis efficiuntur*. Hujus ignis cineres sunt corpora Sanctorum *qui ex hoc sæculo transierunt*, qui adhuc in pulvere dormiunt, expectantes beatam spem et adventum magni Dei

et Salvatoris nostri Jesu Christi, qui est redemptio nostra, cui Pater judicium omne dedit. Ipse in novissimo renovabit cineres corporum humilitatis nostræ in vasa gloriæ, de quibus Pater in die solemnitatis suæ bibit cum Filio, et sociabitur de omni sanctitatis gratia, quam Sanctorum mentibus et corporeis sensibus infuderunt. Ego ex te et tu ex me vicissim bibemus, et satiabimur ex omnibus bonis quæ contulit in nos Deus. Beatus qui nunc firmiter stat, et non effundit hic tamquam fatuus a Deo gratiam sibi datam. Hujus ignis fumus omnia temporalia sunt et terrena; quæ licet pulchra et delectabilia sensibus carnalium et cordibus appareant, multa tamen amaritudine sunt respersa. Elevata enim sicut fumus disparent et excæcant sublimes, generantque lippitudinem sanctitati. Hujus ignis quieta commoditas, jucunda voluptas est, qua intus divino amore accendimur, ut in charitate vicaria in Domino maneamus, subjicientes jugiter ligna virtutum, quibus ille charitatis igniculus foveatur. Hujus ignis adustio est verbum asperum quod dicitur reprobis: *Discedite a me, maledicti, in ignem æternum.* Splendor hujus gloriosissimi ignis limpida contemplatio serenissimæ Trinitatis, quæ corpora animasque nostras perlustrans, capaces reddit illius admirandæ amandæque beatitudinis, cujus celsitudinem in hac vita nec cogitare nec edicere prævalemus. Hæc de hoc igne prodeunt [in eumque redeunt] secundum divinum judicium, ad ejus gloriam sempiternam. Quicumque voluerit iis aliquid adjicere jactet se in ignem, videatque et gustet quemadmodum fluit divinitas, fundit humanitas, luctatur cordaque cogit Spiritus Sanctus, satagens ut super omnia diligatur Deus.

IV. DE ALTITUDINE MAJESTATIS DIVINÆ, ET QUIBUS MODIS HOMO
CONSCENDAT AD EAMDEM.

IN raptu subito vidi montem. Corpus namque non sustinet nisi momentaneam visionem. Eratautem radix montis sicut nubes lucida, vertex ejus ignea, ut sol clara; finis ejus et initium non sunt visa. Intra semetipsum jubilans in

II. 21.